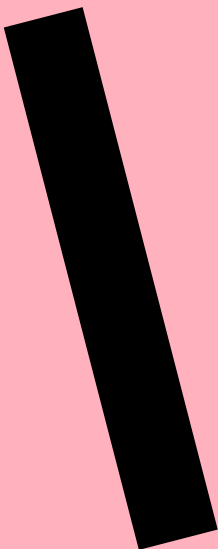
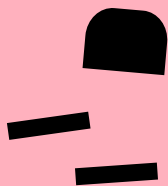

02

SC

KULTURA PROMJENE

IZLOŽBE

18/01—24/02

TERESA MARGOLLES

Sutura

10—24/02

MARIO DELIĆ

Impromptu

**AUDIOVIZUALNI
PROJEKT**

27 i 28/02

M. Gladović / D. Radonić

Nemoj se DURit,

MOLim te!

**IMPROVIZATOR-
SKE VEČERI**

17/02

IMPRONEDJELJAK

**FILMSKI
PROGRAM**

03 i 04/02

Klubvizija SC

RADIONICA OSNOVA

C/B FOTOGRAFIJE

08/02

Kratke slike

– Izvan fokusa

NELE WOHLATZ

09/02

Filmske (pri)povijesti

NOVI VAL

10 i 11/02

Klubvizija SC

RADIONICA OSNOVA

C/B FOTOGRAFIJE

15/02

Kratke slike

– Proširena slika

TVORNICA NIČEGA

16 i 17/02

GLEDALIŠTE KINOKLUBA

ZAGREB

22/02

Kratke slike

RUNDA KRATKOG

23/02

DODJELA NAGRADE

PORTALA

DOKUMENTARNI.NET

RADIONICE

06, 13, 20 i 27/02

JAZZ LAB

24—28/02

H. Biong (NO),

P. Castilla (ES)

& N. Hafkenscheid (BE)

RADIONICA KREATIVNOG

DOKUMENTARIZMA

REZIDENCIJE

05—16/02

ANA KREITMEYER

12—15/02

Maria Jerez (ES)

MARIA IDE U ŠKOLU

KVIZ

02, 09, 16 i 23/02

KVIZ PROMJENE

TERESA MARGOLLES SUTURA

18/01—24/02/2018, Francuski paviljon
Radno vrijeme: pon-pet 16–20h, sub 10–14h

Teresa Margolles jedna je od trenutačno najzanimljivijih meksičkih umjetnica čiji društveno angažirani radovi nikoga ne ostavljaju ravnodušnima. Na izložbi Sutura u Francuskom paviljonu autorica će predstaviti nove radove nastale u suradnji s lokalnom zajednicom, ali i jedan raniji, prepoznatljiv za autoričin opus. U novim radovima Margolles zaziva prostorne i vremenske artikulacije kako bi na površinu izvukla prikrivene slojeve traume i povijesti upisane u lokalnoj zajednici. Teresa Margolles izlagala je u/na svim važnijim institucijama i manifestacijama (npr., Venecijanski bijenale).

Kustosice izložbe su Alejandra Labastida i Karla Pudar u suradnji s Martom Kiš.

MARIO DELIĆ IMPROMPTU

10—24/02/2018, Galerija SC
Radno vrijeme: pon-pet 12–20h, sub 10–13h

Izložba fotografija nastala je iz užega odabira osobitih trenutaka koje je autor zabilježio na raznim filmskim i TV setovima tijekom svoje karijere. U tom posebnom svijetu zatiče glumce, ekipu, statiste u odsutnosti, odvojenosti od realiteta, u trenucima koncentracije, odmora, pri teškim naporima, svemu što karakterizira onu stranu filmskoga svijeta nedostupnu oku javnosti. Težeći spontano sti trudi se zaokružiti ideju o maloj, neuvježbanoj improvizaciji kakvu simbolizira naslov izložbe.

Mario Delić (1971.) počinje se baviti fotografijom kasnih osamdesetih. Ono što je počelo s fotografijom vrlo brzo prerasta u profesiju filmskoga i TV snimatelja tijekom 1990. Autor je niza igranih filmova, serijala i ostalih filmskih i video projekata. Unatoč filmskim projektima, fotografija ostaje intimnim poljem istraživanja svijeta što ga okružuje, a čovjek i njegovo određenje u prostoru stalan motiv njegovih radova. Član je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Hrvatskog društva filmskih djelatnika.

IMPRONEDJELJCI PONOVO U SC-U

IMPRO- NEDJELJAK

17/02/2018 u 21h, Polukružna &TD

Sedam godina nakon posljednjeg Impronedjeljka te četiri godine nakon prerane smrti njihova inicijatora, gitarista Dragana Pajića, Muzički salon Kulture promjene SC-a, na inicijativu Pajinog prijatelja i kolege Damira Price Kafke i udruge Cargo, ponovo pokreće improvizatorske večeri, oslanjajući se na Pajinu ideju kreiranja mjesta susreta različitih glazbenika, ne-glazbenika, performerera, plesača i dr. koji dijele želju i potrebu za istraživanjem na području eksperimentalne i slobodno improvizirane elektroakustične glazbe te drugih slobodno improvizatorskih umjetničkih izričaja. Impronedjeljci su otvoreni za glazbenike i ne-glazbenike različitih poetika, stilskih i žanrovskih karakteristika i iskustava. Uz improvizatore sa zagrebačke scene, ugodit ćemo i kolege iz regije. Tako nam na prvi session, iako nije ponedjeljak nego subota, dolaze improvizator, sound artist, elektroničar i programer Klaus Filip te saksofonist Christian Kobi. Pridružiti se možete i Vi, samo je potrebno da donesete svoj instrument i pridružite nam se 17. veljače od 21 h u Polukružnoj dvorani Teatra &TD.

Impronedjeljak koji nije ponedjeljak dio je Warming up programa za nadolazeći Izlog suvremenog zvuka koji će se održati od 2. do 5. svibnja 2018. u prostorima SC-a.

MIODRAG GLADOVIĆ & DINKA RADONIĆ NEMOJ SE DURIT, MOLIM TE!

27 i 28/02/2018 u 21h, Polukružna &TD,
ulaz besplatan

Audiovizualno djelo Nemoj se DURit, MOLim te! eksperimentalni je projekt inventivnoga autorskoga dvojca; inženjera elektroakustike, glazbenika, skladatelja i inventora instrumenata Miodraga Gladovića i akademske snimateljice i video umjetnice Dinke Radonić. U svojem se istraživanju Gladović i Radonić bave utjecajem auditivnih i vizualnih podražaja na emocionalnu reakciju gledatelja/slušatelja koji im je izložen. Muzički materijal kreće od dursko-molskih korelacija, a vizualni rastavljanjem video signala na osnovne komponente. Kombinacijom audiovizualnih materijala, apstraktnog i konkretnog sadržaja, eksperimentalnoga, psihodeličnoga i ambijentalnoga zvuka, zajednički "manipuliraju" slušateljevom/gledateljevom percepcijom. Svaka je izvedba različita, a izvođači muzičkim materijalom, koji je tek dijelom fiksiran, kontroliraju vizualni sadržaj, a time i manipuliraju "narativnim" tijekom.

Miodrag Gladović godinama je izuzetno aktivan na suvremenoj umjetničkoj sceni, bilo kao član umjetničkog dvojca Lightune.G, bilo samostalno, a svojim radom, inženjerskim znanjem i izuzetnom kreativnošću kontinuirano doprinosi inovativnosti projekata u kojima sudjeluje.

Dinka Radonić iza sebe ima višegodišnje umjetničko djelovanje kao direktorica fotografije, snimateljica, fotografkinja i video umjetnica, a sve češće i kao redateljica. Izražen autorski pristup, istraživački aspekt njezinog umjetničkog djelovanja, kao i eksperimentalna i suvremena poetika, svakako ju čine specifičnom umjetničkom osobnošću na području filma i video umjetnosti.

FILMSKI PROGRAM

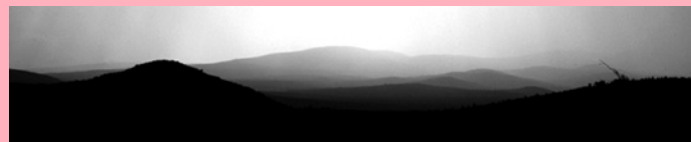
KLUBVIZIJA SC

RADIONICA OSNOVA C/B FOTOGRAFIJE

03 i 04, 10 i 11/02/2018, MM centar

Foto sekcija filmskoga laboratorija Klubvizija SC poziva na uvodnu radionicu klasične, analogne crno-bijele fotografije. Mentor je profesionalni fotograf Hrvoje Grgić. Radionica će se održavati kroz dva vikenda, 3. i 4. te 10. i 11. veljače, a sastojat će se od teorijskog i praktičnog dijela. Polaznici će proći sve faze rada na fotografiji, od ideje (kompozicija, svjetlo) do realizacije fotografije (razvijanje filma, povećavanje na papir) kao i male foto eksperimente (fotogrami i solarizacija). Polaznici/ce trebaju ponijeti svoje analogne foto aparate i crno-bijeli 35 mm film, dok sav ostali potrošni materijal osigurava organizator.

Kotizacija: 120 kn / članovi Klubvizije SC; 170 kn / ostali. Prijave na e-mail: sc.klubvizija@gmail.com.

KRATKE SLIKE — IZVAN FOKUSA

NELE WOHLATZ

08/02/2018 u 19.30h, MM centar

Iako je rođena Njemica, Nele Wohlatz smatraju jednom od novih nada suvremenoga latinoameričkoga filma. Njezini filmovi leže na granici različitih geografskih i filmskih stilova, suprotstavljaju se postojećim filmskim normama. Posebno se ističe Buduće s(a)vršeno vrijeme (The Future Perfect) iz 2016., dobitnik nagrade za najbolji prvi igrani film na festivalu u Locarnu, duboko uronjen u prostore između kultura, jezika i identiteta u kojem se tematizira uloga jezika u osobnom razvoju i socijalnim interakcijama, ali istovremeno struktura učenja novog jezika postaje strukturom samog filma.

FILMSKE (PRI)POVIJESTI

NOVI VAL

09/02/2018 u 20.00h, MM centar

Filmske (pri)povijesti temelje se na istoimenom video eseju (Histoire(s) du cinéma) Jean-Luca Godarda o prirodi samoga filmskoga medija kao i njegovoj povijesti, ali i povijesti samog 20. stoljeća, čiji je diskurs posve interpretativno otvoren te mišaono poticajan u smislu da generira nove načine promišljanja postojećih paradigmi. Godard konstruira niz hipoteza o povijesti filma i povijesti stoljeća tako što te dvije povijesti miješa kroz niz slikovnih, glazbenih, tekstualnih, biografskih citata. Tako (Pri)povijesti sadrže kolaž isječaka iz 495 različitih filmova, 148 knjiga, romana, eseja, pjesama, 135 slikarskih djela te 93 glazbene kompozicije. Epizoda 3B, Novi val, govori o obnovi filma zahvaljujući liniji koju je stvorio Henri Langlois u svojoj kinoteci u Avenue de Messine.

KRATKE SLIKE — PROŠIRENA SLIKA

TVORNICA NIČEGA

15/02/2018 u 19.30h, MM centar

Jedne noći grupa tvorničkih radnika shvati da njihov poslodavac krade svoje strojeve i sirovine. Odluče se organizirati i nadgledati opremu te spriječiti da proizvodnja bude prebačena drugdje. Radnici su, iz osвете, prisiljeni stajati besposleno uz svoje radne stanice dok traju pregovori o masovnom otpuštanju. Ogroman pritisak dovest će do nekoliko sukoba, dok se svijet oko njih ruši. Tvornica ničega u režiji Pedra Pinhe poziva nas na refleksiju o ulozi rada u vremenu kada ekonomska kriza postaje dominantan oblik upravljanja. Himna je obespravljenoj nemoći i žalostan mjuzikl. Tvornica ničega (A Fábrica de Nada) originalno je filmsko iskustvo koje poziva na razmišljanje i koje oslikava nedavnu društvenu i političku krizu u Portugalu. Evokativan je aktivistički film, razara granice između stvarnosti, fikcije i kazališta, sociološki je diskurs koji ide u smjeru uznemirujućega i provokativnoga kinematografskoga iskustva. Film je, između ostalih, osvojio nagradu FIPRESCI na festivalu u Cannesu.

GLEDALIŠTE KINOKLUBA ZAGREB

16 i 17/02/2018, MM centar

Kinoklub Zagreb kao najstariji klub filmskih amatera u jugoistočnoj Europi i najplodniji hrvatski filmski producent kratkih filmova, na 11. Gledalištu predstaviti će svoju godišnju filmsku produkciju. Gledalište traje dva dana, a filmovi se prikazuju u više projekcijskih blokova. Tročlani veliki žiri dodijelit će nagradu Maksimilijan Paspas za najbolji amaterski film u 2017. godini, dok će žiri polaznika Radionice filmske kritike i analize dodijeliti Nagradu kritike. Nakon projekcija slijede tulum uz DJ-e. Ulaz je besplatan. Program se održava u suradnji Kinokluba Zagreb i Studentskog centra.

MARIA JEREZ (ES) MARIA IDE U ŠKOLU

12—15/02/2018, rezidencija u OŠ Mihaela Šiloboda (Sv. Martin pod Okićem)
15/02/2018 u 18h, javna prezentacija projekta, Polukružna &TD, ulaz besplatan

Tijekom dva tjedna (27. 11. - 6. 12. 2017. te 12. - 15. 2. 2018.), djeca zagrebačke škole Mihaela Šiloboda učit će Mariju Jerez hrvatski jezik. Za ovu izmjenu uloga važno je da se moć ne raspodijeli simetrično nego da se uspostavi osjetljiva situacija za sve sudionike/ce, mjesto nesigurnosti gdje nitko ne može odmah i učinkovito doći do rješenja. Ovaj projekt obraća pozornost na trenutke kad nešto imenujemo prvi put, na razmišljanje koje stoji iza jezika, na političku moć procesa učenja, na nesporazume kao mjesto prilike, na vezu s nekim tko dolazi iz drugoga svijeta. Ovaj projekt stvara prostor u kojem je nepoznato implementirano i poželjno kao mjesto mogućnosti.

Projekt Marije Jerez i učenika i učitelja OŠ Mihaela Šiloboda u Sv. Martinu pod Okićem.
Učenicima: Sebastijan Držanić, David Friedman, Filip Garašić, Marko Holetić, Nina Holetić, Laura Konosić, Ana Ložnjak, Lara Mihalina, David Nikl, Klara Oblak, Jan Peles, Leon Požgaj, Nina Radovinović, David Suša, Amalija Škofić, Marko Škvarić, Tara Šobot, Fran Šolčić, Ema Vrtar, Viktor Vučković, Matej Zamarija
Učiteljica: Mirna Hrenek
Znanstvena i kreativna suradnica: Marta Haraminčić
Produkcija: Studentski centar u Zagrebu – Kultura promjene – Teatar &TD, u sklopu apap-Performing Europe 2020 i OŠ Mihaela Šiloboda. Sufinancirano sredstvima programa Europske Unije Kreativna Europa.

H. BIONG, (NO) P. CASTILLA (ES) & N. HAFKENSCHIED (BE) RADIONICA KREATIVNOG DOKUMENTA- RIZMA

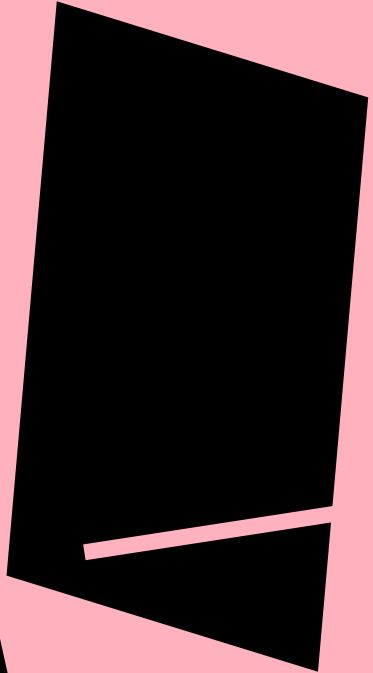
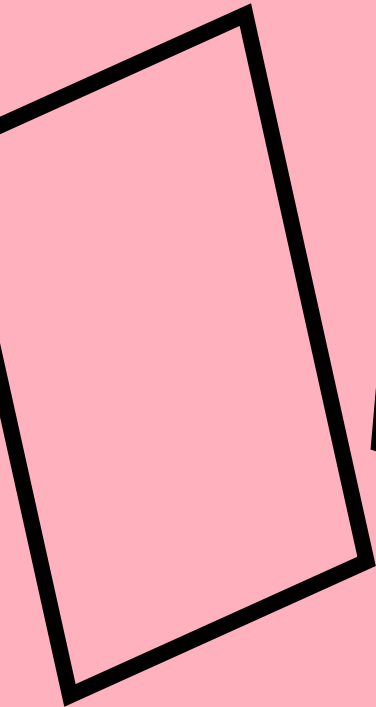
24—28/02/2018, Velika &TD
28/02/2018 javna prezentacija, 19h,
Velika &TD, ulaz besplatan

S intervjuom kao polazištem, radionica će istraživati različite načine izvlačenja dokumentacijskoga materijala i, mijenjajući kontekst i prezentaciju, istraživati granice između stvarnosti i fikcije. Sudionici će skupljati zvukovni i tekstualni materijal iz zadanih tehničkih podataka, koji će se interpretirati kao potencijalni materijal za postav instalacije i biti tema rasprave po završetku radionice. Cilj radionice je dati novu perspektivu odnosu kojim percipiramo svoje okruženje te kako se to pretvoriti u umjetnički materijal. Tijekom radionice Pablo Castilla, Hedvig Biong i Niko Hafkenscheid predstaviti će svoje prakse i fokusirati se na sljedeća pitanja: Što će se točno dokumentirati?; Kako napraviti selekciju?; Koje poetičke ili dramske mogućnosti mogu imati intervjui, fotografije ili videa?

Radionica u sklopu projekta apap-Performing Europe 2020 Studentskog centra u Zagrebu, u suradnji s Akademijom dramske umjetnosti, sufinancirano sredstvima programa Europske Unije Kreativna Europa.

TEATAR &TD

02

U VELJAČI VAS U TEATRU & TD OČEKUJE

01. i 02. 02.
T. Bernhard
VELIKI ODLAZAK

03. 02.
V. Parun,
V. Tominac Matačić
JA KOJA IMAM
NEVINIJE RUKE

06. i 07. 02.
H. Ibsen
NORA
ispit iz glume
(Jelčić/Makovičić)

07. i 08. 02.
O. Lozica
PRVI PUT KAD SAM
TI VIDJELA LICE

09. i 10. 02.
A. Tomić, J. Kovačić
MAGIC EVENING

13. i 14. 02.
N. Manojlović, I. Đula
TRI SESTRE

15, 16. i 17. 02.
M. Pejnović
KAD TAD

20. i 21. 02.
M. Kurspahić
TEROR
TOLERANCIJE

22. i 23. 02.
A. Švabić
JEDAN MRTAV
ČOVJEK

24. 02.
B. Jelčić
KO RUKOM
ODNESENO
50. svečana izvedba

T. Bernhard VELIKI ODLAZAK

Izvedbe 01. i 02. 02. u 20h, Polukružna &TD

Radeno po drami Minetti Thomasa Bernharda.
PRIJEVOD, ADAPTACIJA, REŽIJA I IZVEDBA
Zdenko Jelčić, glumac koji se odrekao klasike.

Stari glumac Minetti, nakon trideset godina izbjivanja sa scene u predvorju hotela u Ostendeu čeka direktora teatra koji mu je ponudio da još jednom odigra kralja Leara. Silvestarska je večer. Svi luduju, a on čeka. Slučajnim prolaznicima razlaže svoj život... pita se o smislu teatra i čeka.

Vani pada snijeg. Večer prolazi. Sudbina kralja Leara koji je velikodušno razdao sve ponavlja se na velikom glumcu.

Jedna od posljednjih velikih drama austrijskoga dramatičara Thomasa Bernharda.

Dramu je preveo i za večerašnje izvođenje adaptirao u monodramu Zdenko Jelčić.

Ona se više ne događa Minettiju u Njemačkoj nego Jelčiću u Hrvatskoj.

Program je ostvaren u suradnji s Austrijskim kulturnim forumom Zagreb.

austrijski | kulturni forum^{zag}

V. Parun, V. Tominac Matačić JA KOJA IMAM NEVINIJE RUKE

Izvedba 03. 02. u 20h, Velika &TD

REŽIJA Ivan Leo Lemo
GLUMI Vesna Tominac Matačić
PRODUKCIJA Zagrebački glumački atelje

Otprilike godinu dana prije svoje smrti, Vesna Parun objavljuje rezime svoga života i stvaralaštva pod naslovom *Ja koja imam nevinije ruke*.

Vesna je otočanka, izolirana raznim morima, ali Vesna je i hrid s čijega se svjetionika svjetlo okreće i obraća nama, pjevajući i o našim životima, o burnom 20. stoljeću, o ratovima, o patrijarhalnom kišobranu, o arhetipskom Mediteranu, o ljubavi, zemaljskoj i nezemaljskoj.

U predstavi *Ja koja imam nevinije ruke* prisjetit ćemo se i najpoznatijih, ali i nekih manje poznatih pjesama naše najveće poetese.

Predstava *Ja koja imam nevinije ruke* osvojila je Grand prix na Međunarodnom festivalu monodrame u Bitoli.

O. Lozica PRVI PUT KAD SAM TI VIDJELA LICE

Izvedbe 07. i 08. 02. u 20h, SEK

REDATELJICA Olja Lozica
IGRAJU Olivera Baljak i Goran Guksić
DRAMATURG I SKLADATELJ Matko Botić
SCENOGRAF I KOSTIMOGRAF Mario Leko

Starija žena uz pomoć mlađega muškarca rekonstruira svoj život, pokušava otrgnuti zaboravu ključne trenutke sjećanja, trudi se u potpunosti ne izgubiti davno izbljijedjeli odnos s čovjekom kojega je voljela, i koji je volio nju. Suočena s posljedicama galopirajuće degenerativne bolesti, njezina se prošlost sve bešavnije stapa sa sadašnjim trenutkom, tvoreći začudni amalgam života koji je prošao, i onog koji nikad neće ni doći. Život umrlih je u pamćenju živih; je li to pamćenje prenosivo poput podataka na kompjuterskim diskovima ili se nepovratno gubi u prijenosu?

Nominacija za Nagradu hrvatskog glumišta 2016., Olivera Baljak, za najbolje umjetničko ostvarenja u drami – Glavna ženska uloga u predstavi Prvi put kad sam ti vidjela lice.

A. Tomić, J. Kovačić MAGIC EVENING

Izvedbe 09. i 10. 02. u 20h, Velika &TD

REŽIJA Anica Tomić
DRAMATURGIJA Jelena Kovačić
IGRAJU Ivana Krizmanić, Nataša Kopeč,
Marko Makovičić, Marko Petrić
GLAZBA I OBRAĐA GLAZBE Nenad Kovačić
SCENOGRAFIJA I KOSTIMOGRAFIJA Anica Tomić
AUTOR CRTEŽA NA PLAKATU Marko Petrić

Sasvim obična večer. Dva para u jednom stanu. Dobra večera i nekoliko boca alkohola. Puno razgovora o svemu i ničemu. O politici, umjetnosti, krizama, križevima, promašenim ljubavima i Vivaldiju. O vremenu u kojem je sve dozvoljeno, u kojem kriteriji ne postoje, ali postoje oni koji ih uporno postavljaju. I onda odjednom jedan sasvim banalan, možda samo slučajan događaj koji će ih zaustaviti, koji će samo na trenutak prekinuti tu magičnu večer. Banalan događaj koji će postaviti možda sasvim banalno pitanje: čega se bojite? Banalan događaj koji se ipak neće zaustaviti samo na tom pitanju, nego će inzistirati i neprestano postavljati nova. Kamo vas sve mogu odvesti vaši strahovi? U kojem trenutku strah postaje paranoja? U kojem trenutku više ne može razlučiti što je istina, a što iluzija? Ili je ipak sve istina i više nigdje nismo sigurni? Čak ni u jednom stanu, jedne večeri uz dobru večeru i nekoliko boca alkohola.

Nominacija za Nagradu hrvatskog glumišta 2017., Nataša Kopeč, za najbolje umjetničko ostvarenje glumca do 28 godina u predstavi Magic Evening.

N. Manojlović, I. Đula

TRI SESTRE

Izvedbe 13. i 14. 02. u 20h, Polukružna &TD

Balet po motivima A. P. Čehova.

IRINA Martina Tomić, MAŠA Ivana Pavlović, OLGA Petra Chelfi

REŽIJA Natalija Manojlović

DRAMATURGIJA Ivana Đula

ZVUK Hrvoslava Brkušić

U svom eseju o Čehovu, Raymond Williams Čehovljeve likove okarakterizirao je kao “generaciju koja čitavu noć sjedi i raspravlja o potrebi za revolucijom pa je sudan jutro preumorna da bi išta napravila, makar to bilo vezano uz vlastite trenutačne probleme”. To je polazna točka našeg istraživanja – patos *stasisa* Triju sestara i njegova translatacija u neverbalno. Statika dramske situacije suprotstavljena dinamici žuđenog života koji bi podrazumijevao događaj, ali koji u dramskom tekstu ostaje prisutan tek kao budućnosna projekcija, kao neostvareni san, kao zamišljaj i iluzija. Deverbalizacija teksta drame s trima plesačicama – Irinom, Mašom i Olgom, nije baletno uprizorenje, nego pokušaj prijenosa atmosfere u kojoj ta nesposobnost djelovanja postaje radnjom drame. Alate za uprizorenje nedogađajnosti tražimo u redukciji ili eliminaciji govora, fizikalizirajući nemogućnost promjene kroz istraživanje ograničenih (po)kretanja ostarjelog tijela.

Ivana Đula, dramaturginja, pedagoginja, glazbenica i prevoditeljica dobitnica je Rektorove nagrade 2016./2017. za balet Tri sestre nastao po motivima istoimene drame A. P. Čehova.

M. Pejnović

KAD TAD

Izvedbe 15, 16. i 17. 02. u 20h, SEK

AUTORSKI TIM Mia Biondić, Nataša Kopeć, Ivana Krizmanić,

Ida Jurjević, Marina Pejnović

REDATELJICA Marina Pejnović

IGRAJU Mia Biondić, Nataša Kopeć, Ivana Krizmanić

SCENOGRAFIJA Igor Pauška

PRODUKCIJA Danijel Popović

KOPRODUKCIJA Sveučilište u Zagrebu, Studentski centar,

Kultura promjene, Teatar &TD i RUPER

Tri žene, posve anonimne, 25 godina, 35 godina, 45 godina, posve različitih karaktera, koje se međusobno ----- te dolaze u ----- . Nadaju se kako će biti primljene. To im je zadnja nada. Sve tri su u životu ----- i problemi su im -----, ali se s njima nose svaka na svoj način. Nemaju potrebu riješiti svoje probleme nego su s njima naučile živjeti, ili biti mrtve na životu. Treba im vremena za ----- i odustale su od ----- . Čekaju, iako misle da neće dočekati. Više im je svejedno hoće li -----, jer uživaju u svojim fiksacijama, ali vam to neće priznati. Često lažu o -----, čak i sebe, ali ponekad govore istinu, iz svoje perspektive. Ne sjećaju se više bitnih događaja, sjećaju se nebitnih. Znaju što žele, a to je ----, ali znaju da to ne mogu imati, dati, dobiti ili uzeti. I zato im se dogodi da ----- . One tragaju.

Ideja za predstavu potekla je iz Facebook statusa Ide Jurjević koja je u svojoj cvjećarni bilježila crtice iz života, vrlo često uparene promišljanjima o literaturi koju je u tom trenutku proučavala. Za potrebe predstave, materijal je proširen drugim dokumentarnim izvorima

(autobiografskim, upitnik na koji su odgovarale anonimne žene), a inspiracija za teme improvizacija proizašla je iz filozofije Simone Weil (*Težina i milost*) i teorije Camille Pagliae (*Seksualna lica*).

“Time’s violence rends the soul; by the rent eternity enters.” (Simone Weil)

Priroda žene specifično je determinirana vremenom te gledamo kako to utječe na različite segmente njihova života. Potreba za eskapizmom i izolacijom dovodi do raslojavanja njihove egzistencije.

Priroda žene specifično je determinirana vremenom te gledamo kako to utječe na različite segmente njihova života. Potreba za eskapizmom i izolacijom dovodi ih do raslojavanja vlastite egzistencije.

M. Kurspahić TEROR TOLERANCIJE

Izvedbe 20. i 21. 02. u 20h, Velika &TD

TEKST I REŽIJA Miran Kurspahić
IGRAJU Csilla Barath Bastajić, Iskra Jirsak, Sven Jakir,
Domagoj Janković i Miran Kurspahić
SCENOGRAFIJA Nina Mia Čikeš
PRODUCENTICA Nina Križan
KOPRODUKCIJA Sveučilište u Zagrebu, Studentski centar,
Kultura promjene, Teatar &TD i KUFER

“Sloboda govora je besmislena ako ne znači i slobodu za onoga tko misli različito.” Sloboda govora umire u zapadnome svijetu. Ovo pravo, nekoć gotovo apsolutno, postalo je nedefiniranije i manje pouzdano, pogotovo za one koji imaju kontroverzna društvena, politička ili vjerska stajališta. Pod pritiskom političke korektnosti, pokušava se eksplicitno zakonski regulirati i nametati određene vrijednosti i uvjerenja, dajući tako vlasti svojstva i ovlasti orvelovskoga Velikog Brata.

Bilo da se govor smatra bogohulnim, mrziteljskim, diskriminirajućim ili jednostavno lažljivim, društvo negira pravo govora u ime tolerancije, provodeći uzajamno poštovanje kroz kategoričku cenzuru. U nemogućnosti da se rastanemo od ovoga temeljnoga prava, tražimo utočište u neugodnoj i prisilnoj šutnji.

Nečijim mišljenjem netko će uvijek biti uvrijeđen, i gdje smo onda ako ćemo na tome tragu postavljati restrikcije. Nitko nema pravo ne biti uvrijeđen. Dobro došli u vrlo novi svijet, dobro došli u *Teror Tolerancije*.

A. Švabić

JEDAN MRTAV ČOVJEK

Izvedbe 22. i 23. 02., u 20h, SEK

REDATELJ Aleksandar Švabić
IGRAJU Nataša Kopeč, Mirta Polanović, Dean Krivačić,
Sven Jakir i Domagoj Janković
DRAMATURŠKA SAVJETNICA Jasna Grujičić
SCENSKI POKRET Staša Zurovac

Besmisao je odsustvo smisla, pa bih mogao reći da apstrakcija to podrazumijeva? Postpogrebna situacija u kojoj je pet živih lica u odnosu na jednoga mrtvoga čovjeka. Njih ima, njega nema. Branko Črnac Tusta (Kud Idijoti) umro je 14. listopada 2012. S njime umrla je i ideja koja je davala ništa drugo nego smisao (po meni, jedini je smisao romantika bilo koje vrste). Ova lica na sceni ostavljena su bez smisla, njihovo postojanje je besmisleno.

“Stotine primjera me je još više uvjerilo da je naziv albuma *Glupost je neuništiva* bio savršeno točan. Samo što sam ja u međuvremenu postao tolerantniji prema gluposti i prihvaćam je kao dio ljudskoga življenja. Ljudi imaju pravo biti glupi, to se ne može ukinuti dekretom. Osim toga, ima gorih stvari: egoizam, zloba, sadizam, terorizam, na primjer, popis je poduži... To uopće ne znači da na svijetu ne postoje pametni ljudi, dobre ideje, genijalna djela, zdrave stvari. Postoje naravno, ali kad je glupost u pitanju — to je korijen koji se teško čupa.”
— B. Č. Tusta

Nagrada Vjetar za poseban doprinos i iznimne rezultate u različitim sastavnicama kazališta (glazba, scenografija, kostimografija...) na 23. PUF-u 2017.

B. Jelčić

KO RUKOM ODNESENO

Izvedba 24. 02. u 20h, Polukružna &TD

REŽIJA Bobo Jelčić
IGRAJU Ivana Krizmanić, Marko Makovičić i Jerko Marčić

To je nešto kao rekonstrukcija jednoga naviknutoga, uobičajenoga druženja. Prijatelji koji se već godinama znaju, priče i situacije koje se ponavljaju, modeli razgovora koji su slični ili isti kao i svaki put, malo toga se mijenja, a druženje ili odnos veza među njima neprekidno traje i stabilizira se u svojoj uobičajenosti. Tu i tamo neki događaj ili, bolje rečeno, neki neočekivani detalj, poremeti sigurnost nečijega istupa, ali sve se začas vrati na isto, u isti kod i obrazac, u toplu sigurnost. I onda ta stabilnost i sigurnost pozicija svakog od njih, odnosno njihova čvrstina i uvjerljivost oko koje se toliko trude postaju očekivano iritantne te nas prisiljavaju da ih stavimo na kušnju i da ih malo bliže promotrimo.

Predstava Ko rukom odneseno na 39. Danima satire Fadila Hadžića osvojila je četiri glavne nagrade. Nagradu za najbolju predstavu u cjelini, glavnu nagradu za mušku ulogu (Marko Makovičić), glavnu nagradu za žensku ulogu (Ivana Krizmanić) i jednu od pet ravnopravnih glumačkih nagrada (Jerko Marčić)